

Egne —, som for flere Aar tilbage har lagt en Driftsplan, der ikke indbefatter Vintersæddyrkning, og disse Folk, som har lagt en saadan Driftsplan, som ikke har taget Sigte i nogen Maade paa de her i Landet nu foreliggende Forhold, synes jeg ikke, man maa regne noget til Last. Det har været dem umuligt at forudse, at en saadan Nødvendighed, som muligvis nu er til Stede, vilde komme til at foreligge, og at de kunde faa en Pligt til at afværge en saadan Katastrofe for vort Land. Derfor synes jeg ikke, man i nogen Maade har Lov til at dømme disse Folk, som om de havde mindre Pligtfølelse, Fædrelands-sind eller Samfundsfølelse end andre Medborgere. Noget ganske andet er det med de Landbrugere, som muligvis i Efteraaret 1916, da der var noget mere Mulighed for at overse Forholdene, undlod at saa Vintersæd, skønt deres Sædskitte var anlagt derpaa. Disse Folk, forekommer det mig, man kan regne noget til Last, idet man kan forudsætte, at de ikke har haft tilstrækkelig Samfundsfølelse eller Pligtfølelse overfor deres Medborgere. Men de Folk, som i mange Aar har dyrket deres Jorder paa en ganske anden Maade, maa-ske dyrket store Rocarealer og store Græsarealer eller Arealer med forskelligartet Frø, synes jeg ikke, man kan bebrejde noget, thi de er ikke i Stand til saa hurtigt at tilberede deres Jord saaledes, at den nu kan besaas med Vintersæd. Derfor vil jeg nedlægge en Indsigelse mod de faldne Udtalelser, der kunde pege hen paa, at man havde et særlig godt Øje til saadanne Landmænd. Jeg vil sætte et Skel imellem dem, hvis hele Sædskitte har indbefattet Vintersæd tidligere, og dem, hvis Sædskitte ikke tidligere har indbefattet Vintersæd.

Men ogsaa over den Bygning, her er Tale om, vil jeg sætte den samme Overskrift: Det er for silde. Naar man nu gaar til en Bygning, vil den komme til at ramme i Flæng. Det er ikke saaledes, som nogle ærede Talere, ogsaa den ærede sidste Taler (Martin Hansen), sagde, at det her paa Øerne vil være forholdsvis let for den, der ikke har dyrket Vintersæd, at levere det fornødne Kvantum Byg. Det kan maaske være Tilfældet nogle Steder her paa Øerne — det tvivler jeg slet ikke om, man dømmer jo ud fra de Erfaringer, man har fra de Steder, hvor man er særlig kendt —, men det er ikke Tilfældet paa de Egne, hvor man plejer at tærsk sin Sæd om Efteraaret, i September—Oktober Maaned. Det gør man navnlig i de

Egne, hvor der dyrkes mange Roer, specielt Sukkerroer, en Afgrøde, som vi ogsaa maa have sat en vis Præmie paa for at faa Landmændene til at tilvejebringe den; thi den er lige saa nødvendig som Brødkorn. Det har man for Resten ogsaa erkendt. I de Egne maa man sørge for at faa sin Sæd tærsket om Efteraaret, og saa bruger man Dampkraften, og det er almindeligt i mange Egne baade blandt smaa og store Landmænd — hvis jeg maa udtrykke mig saaledes om dem, der dyrker et stort Areal, og dem, der dyrker et mindre Areal med Landbrugsprodukter —, at de tærsker deres Sæd om Efteraaret, men ogsaa allerede da disponerer over den, thi det er meget faa, der har saa store Magasiner eller Loftsrum, at de kan rumme al Sæden. De maa da skille sig af med en Del af deres Korn, og høster de ikke Vintersæd, er det Byggen, de skiller sig af med.

Nu gaar man maaske ud fra, at disse Folk har faaet en meget høj Pris for deres Byg, men det er slet ikke Tilfældet. I September og Oktober Maaned fik de for 112-Punds Byg, mange Steder i alt Fald, indtil 23 Kr. som Toppris. Det ligger kun meget lidt over den Pris, man nu har foreslaaet, de skal aflevere Byggen til. Først da man satte Maksimalpris paa Byg — jeg tror, det var den 11. November —, gik Bygprisen op, det hævede Prisen meget betydeligt. De allerfleste Landmænd paa Øerne, der solgte Byg, før Maksimalprisen kom, maa beklage, at de har solgt deres Byg for tidligt. Nu har det været vanskeligt at faa Majs, saa at der i dette Øjeblik er mange Steder, navnlig hvor der er store Rugarealer og Kornhøsten derfor ikke har været meget stor, hvor de kun har en meget ringe Mængde af Byg. Lad os tænke os en Ejendom paa 5 Tdr. Hartkorn og 40 Tdr. Land. Det er særlig god Jord, og Ejeren sidder inde med maaske 40 Tdr. Havre og 40—50 Tdr. Byg, hvoraf der skal saas 10 Tdr. Byg og 5 Tdr. Havre. For Tiden maa han fodre sine Heste med Byg og Havre, fordi han ikke har Majs, for saa vidt vedkommende da ikke er blandt de heldige, der har kunnet faa større Mængder i Tide, og saa bliver der knappet af paa det. Saa kommer man nu med en Udskrivning paa 40 Tdr. Byg, det vil sige hver eneste Kærne. Vedkommende er da henvist til at købe Majs. Er det nu ikke at ramme i Flæng? Er det ikke for silde? Jeg mener det. Disse Folk bliver forstyrret i alle deres Dispositioner i den Drift, de har anlagt;